

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 3/2018

HUIPPUBÄNDIT IRTI!
VIRGIN OIL 15.9.!

FESTARIT! // KIRJALLISUUSILTA! // PICNIC! // BYWAYMEN!

SISÄLTÖ

A Message from our patron	3
Lavalla lyömättömät The Scrapes!	4
Vauhti ei lopu: Isara!	6
Sieluakin kutittaa: Ants in the Pants!	7
Forward: The Green Light!	7
Jamit, Irish Sessions at O'Malley's	8
The Bywaymen at Semifinal 27.9.	8
Palkkasoturina paossa Irlannista	10
Belgian paras irkkupubi	12
Pulvis Tauri.	13
Bloomsday	14
Irlanti matkalla Saloon.	14
Kirjallisuuden suloissa.	15
Tule piknikille!	15

TOIMITUS

Päätoimittaja Matti Sovijärvi
Toimitussihteeri Seppo Nousiainen
Ulkoasu Offsetpaino L. Tuovinen Ky

ILMOITUKSET

Seppo Nousiainen (seppo.nousiainen@welho.com)
 ISSN 0783-6775
 Offsetpaino L. Tuovinen Ky
 Kuopio 2018
 www.tuovinen.eu

Jäsenmaksu maksettu?

Kiitos kaikille jäsenmaksun maksaneille.
 Monella se kuitenkin on vielä maksamatta!
 Lehden osoitetarrassa on viimeksi maksamasi jäsenmaksun vuosiluku.
 Vuoden 2018 jäsenmaksu on vain 22 € sekä saman talouden muilta jäseniltä 10 €.
 Maksuohjeet alla ja nettisivuillamme.
 –Johtokunta

JÄSENMAKSUTILI:

FI81 2001 1800 0192 29
 Viestiosaan maksaneiden nimet ja osoitteet.

AVOIN YHTEISKUNTA JA SEN VIHOLLISET

Filosofi Karl Popper kirjoitti toisen maailmansodan raivotessa suuren yhteiskuntafilosofisen teoksensa, juuri tämän nimisen.

Multimiljardööri, arvopaperi- ja valuuttajonglööri ja suurlahjoittaja George Soros oli Popperin oppilas, myöhemmin ystävä. Siinä ei ole sattumaa, että Soros nimesi yhteiskunnallista edistystä tukevan säätiönsä Open Society Instituteksi. Eikä siinäkään ole sattumaa, että Unkarin nykyinen demokratiaa kalvava hallitus on demonisoinut alunperin unkarilaisen Sorosin: kaikki paha on hänestä.

Sorosilla ei ole muutenkaan vihollisista puutetta: Vladimir Putin on vaatinut Sorosin panemista telkien taakse: Steve Bannonin oikeistolaisen ryhtiliikkeen yksi tavoitteista on Sorosin vaikutusvallan hävittäminen Euroopassa, Amerikan huikeissa salaliittoteorioissa hänen väitetään olevan Hillary Clintonin pedofiiliringin jäsen. Jopa brexitin apuisä Nigel Faragekin on väittänyt Sorosin ja EU:n yhdessä korruptoivan koko maanosan.

Nyt käydään samaa taistelua kuin 1920- ja 30-luvuilla, ennen sotia. Vastakkain ovat avoimen yhteiskunnan kannattajat ja sen viholliset. Vaikka pahimmat avoimen yhteiskunnan viholliset näyttävät nyt tulevan oikealta, tulijoita on aina riittänyt myös vasemmalta - ja uskontojen helvetinpommeja suosivista haaroista.

Miksi kaikki tämä on tärkeää Suomi-Irlanti Seuran kannalta? Ei niin kovin kaukana Suomesta on maa, jossa ulkomaisen agentin rooli on helposti jaossa - ja siitä seurauksena vankilatuomio, jonka aikana voi sattua vaikka mitä. Niin ei saa päästää käymään, ei Suomessa eikä EU:ssa. Vain avoimuus mahdollistaa vapaan ajattelun, valtaapitävien kritiikin ja demokratian. Puiseva byrokratia on siinä katsannossa pieni harmi.

MATTI SOVIJÄRVI
 Päätoimittaja

THE OPEN SOCIETY AND ITS ENEMIES

That was the name of the great book Karl Popper wrote when the Second World war was raging.

The Open Society Institute is a foundation that promotes social progress, openness, and democracy, founded by the multimillionaire, currency and stock wizard, and benefactor George Soros. He was Popper's pupil in the London School of Economics and later his friend. The name Open Society Institute is no coincidence. And it is not a coincidence, either, that the present Hungarian government so willing to destroy the country's democratic institutions has named Soros as the source of all evil.

Soros has other foes, a lot of them. Vladimir Putin would like to put him behind bars, Steve Bannon's alt-right movement would like to root out all of Soros's influence in Europe. In the wild American conspiracy theories Soros runs a pedophile ring together with Hillary Clinton. Even Nigel Farage claims that Soros together with The European Union is corrupting the whole continent.

There is nothing new in this: we had both the enemies and the friends of open societies already in the 1920's and 1930's, before the war. Today, the worst enemies of the open society seem to come from the right, but there are left wingers in that lot, too - and those who believe that God's ways are promoted by hell machines.

But what does all this mean to the members of Finnish-Irish Society? Not very far from this country there is another one where you are easily seen in the role of a foreign agent, like it or not - and then put into prison where accidental deaths are surprisingly common. This should never happen Finland nor in the EU, and will not, I hope. Openness, the freedom of speech and the free critique of those in power are the fundamental values we should never give up. Boring bureaucrats are not dangerous, not dangerous at all.

MATTI SOVIJÄRVI
 The Editor

KANNEN KUVA
 The Scrapes vauhdissa, Helsinki
 Kuva Matti Sovijärvi

A MESSAGE FROM OUR PATRON

Markku Lauren

The first Festival was held in 1986. That was also the first time I saw **De Danann** live. They played at **Tavastia Club** and the club was packed! The first festival lasted only for three days and all concerts were at Tavastia.

After that there has been zillions of good performances by at least as many performers. At the first few festivals there was also other kind of cultural events, not just music. There were theatre pieces, Irish films, even an exhibition of Irish architecture. Later the festival emphasized mainly on music and it grew bigger. There was concerts all over Finland!

Being part of the festival has mostly been fun. Or at least, that's how I like to remember it.

A lot has happened at the festivals. But like they say, what happens at the festival, stays at the festival. I heard that later they borrowed that sentence for advertising purposes in America, I guess it was Las Vegas...

I got interested in Irish Traditional Music in the beginning of the eighties, or ITM, as people seem to call it nowadays on the Internet. I was, and I guess still am, a member of the Korkkijalka band. Korkkijalka performed at a few of the first festivals there was. It did not end there, we played a couple of times at later festivals, too. As we played our first gig under the name Korkkijalka in 1983, this year is the group's 35th anniversary.

It's a good thing to keep up traditions - and to know your history. After all, history has made the world and us what we are today. People have come and people have gone, but the Festival is still happening every year!

One of the best things in the festival has always been the possibility to meet other people and especially other musi-

cians. The festival has given us the possibility to exchange ideas and thoughts with them. Or just have a few beverages and good time!

So, let's keep it up! Fun it has been for all of us at the Irish Festival in Finland.

Let the hilarity continue!
Good luck, everybody!

Markku Lauren
Helsinki
August 2018

THE SCRAPES PALAA, TAAS

Suomen kaikkien aikojen parhaimpiin kuuluva folkrock-bändi Scrapes on pian lavalla, taas. Keikka on jo kolmas kahteenkymmeneen vuoteen.

Jokasyksyisen Irish-festivaalin pääkonsertin pääesiintyjä on tällä kertaa The Scrapes, legendaarinen suomenruotsalainen

lahjakkuustiivistelmä, joka soittaa irlantilaislaista musiikkia, tietysti.

Pääkonsertti on syyskuun 15. päivä ja Virgin Oilissa, kuten tavallista. Muut esiintyjät esitellään seuraavilla sivuilla.

The Scrapes oli aktiivisimmallaan 1990-luvulla, kun sen jäsenet olivat miehiä parhaassa iässä, siis vähän yli kaksikymppisiä ja lapsettomia, koko tulevaisuus edessä ja siksi aikaa soittaa. Sen jälkeen tuli muiden asioiden vuoro, perheen, uranluomisen ja ammatin, työelämän kiireiden. Silti näinäkään vuosina yhtyeen jäsenet eivät kadottaneet kontakteja toisiinsa, vaan tapaamiset seurasivat toistaan. Musiikkiakin ehkä tehtiin, mutta ei toisille.

- Joskus viisi, kuusi vuotta sitten aloimme vakavissamme puhua come backista, siitä, että alkaisimme soittaa uudestaan yhtyeenä. Aluksi se oli epämääräistä pohdiskelua, sitten vähän päämääräisempää. Kun Finnish-Irish Society pyysi meitä reilu vuosi sitten esiintyjäksi festivaalilleen, piti tehdä päätös. Ja se tehtiin, kertoo **Mårten Svartström**, yhtyeen kitaristi-lauluntekijä.

- Toiminnan uudelleen aloittaminen ei ollut ihan yksinkertaista. Kaikilla oli omat ohjelmansa ja aikataulunsa, perheet ja työt. Harjoitusaikojen yhteensovittaminen oli vaikeaa, yhteisen ajan löytäminen ylipäätänsä. Mutta kun pääsimme yhteen, kaikki sujui hienosti. Välillä tuntui, että emme olleet erillämme olleetkaan, vaikka tarkkaan ottaen emme soittaneet yhdessä 19 vuoteen. Mutta biisit olivat takaraivossa, Mårten kertoo.

Silti yhtye päätti aloittaa rauhallisesti.

- Viime vuotinen Virgin Oilin keikka hoidettiin varmasti ja varman päälle, nuottien mukaan. Tulevana syyskuuna on luvassa jo vähän irroittelua ja improvisaatiota. Tämähän on jo vuoden toinen keikkamme, kesällä olimme Heinolassa paikallisilla festareilla, Mårten sanoo.

UUSI ALKU

Elämä määrää ajattelua tai ainakin säätelee toimintaa. Kun ensimmäinen ura päättyi perheiden pariin ja ammatillisiin kiireisiin, toinen on tulossa mahdollisek-

si, kun perheiden pienimmät kasvavat, mieluiten siihen ikään, jossa vanhempien poissaolo on vain plussaa. Bändin jäsenistä vain yksi on kiireinen ammattimuusikko, muilla on siviiliammatit, jotka sääntelevät aikatauluja.

Mårten Svartström sanoo, että entiseen ei palata. Kaikilla bändin jäsenillä on työnsä ja ne kulkevat edellä, mutta vuosittain ehkä neljä tai viisi keikkaa olisi

mahdollista.

- Aikanaan soittaminen oli yhtä biletystä, olut maistui eikä nukkuminenkaan ollut aina välttämätöntä. Nyt sitä huomaan muuttuneensa, yksikin olut vaikuttaa jo soittamiseen. Tahti on väistämättä toinen.

- Meillä on kuitenkin valmiina joukko uusiakin lauluja, jotka kaipaavat tulla esityiksi. Virgin Oilissa niitä ei ehkä vielä

kuulla, mutta joskus pian varmaankin.

Virgin Oilissa lopetamme settimme, niin kuin aina, biisiin Whistling Gypsy, mutta tällä kertaa aiomme hieman irroitella, Mårten Svartström sanoo.

Se pitää ymmärtää niin, että konsertti kannattaa kuunnella loppuun asti, paras kun on tulossa loppuksi.

Isaran Jukka Vesalainen (vas) , Jari Sirniö ja Rich Raja-aho ovat paitsi mahtava bändi, myös erinomaisia esiintyjä kukin erikseen.

KELTTIMUSIIKIN MESTARIT:

Isara

Tampereelta tulee muutakin kuin manserokkia. **Isara** yhdistää omiin tulkintoihinsa irlantilaisesta ja skotlantilaisesta kansanmusiikista mahtavan lavamenon, jonka päätteeksi kuulijatkin ovat hengästyneitä.

Isaran muodostaa kolme soittajaa. **Rich Raja-aholle** juuri mikään inhimillinen soitin ei ole vieras. Bodhrania, tinapillejä ja irlantilaista harppua soittava Rich on myös Isaran toinen laulaja ja ylimalkaan vauhdinpitäjä.

Jukka Vesalainen taitaa niin viulun kuin mahdollinkin. Hän muodostaa yhtyeensä peruskallion, jonka varaan vauhti rakennetaan.

Jari Sirniö keskittyy yhtyeessä kitaraan sekä laulamiseen. Myös irkkutrabaduurina keikkaa tekevä Jari soittaa ryhmässä myös tinapillejä, erityisesti matalaa low-whistle-huilua sekä jäljittelee hauskaasti

huuliharpulla irkkuhaitarien ja concertinan reed-soundia.

Isara esittää keikoillaan säännöllisesti sekä reelejä, jigejä, polkkia, hirnpiepeä, aireja sekä totta kai lauluja balladeista ja juomalauluista folkrockiin. Osa tuotannosta on yhtyeen jäsenten omia sävellyksiä.

Musiikki on monipuolista niin soitinvalikoimaltaan kuin musiikin lajienkin osalta, mutta aina kelttihenkestä. Asiaa korostaa sekin, että yhtye esiintyy kiltit päällä, ei ilman.

Rich Raja-aholla on pitkän historia kansanmusiikkiorkestereissa Englannissa

Newcastlen ja Durhamin alueella.

Jukka Vesalaisen menneisyyteen kuuluu myös ajanjakso, jossa viulun ja mandoliinin taiturina tiedetty muusikko esiintyi vauhdikkaassa suomalaiseen kansanmusiikkiin perustuvassa Ukkapelimannit yhtyeessä sekä kelttiläisen rockin rajoja koettelevassa Ganainm-ryhmässä.

Viime vuosina yhtye on valloittanut yleisön lähes hulvattoman iloisella ja humoristisella keikoillaan flirttailevaa kiltti-huumoria unohtamatta.

Irlanti SUONISSA: ANTS IN THE PANTS

Ants in the Pants on duo, kuten nimikin toivottavasti vihjaa. Pitkän linjan irkkumuusikot **Ilona Ala-Leppilampi** ja **Lasse Suurkari** löivät hynttyyn yhteen jo 21 vuotta sitten, perustivat bändin ja kodin. Sen jälkeen on tehty ennen muuta musiikkia, mutta myös historiaa.

Ihan alunperin AitP oli trio, mukana oli myös kitaristi Spide Kuhlström, mutta hän jäi pois bändistä, kun Ilona ja Lasse päättivät tehdä sen suomalaiselle irkkubändille vaikeimman tempun, ottivat ja muuttivat Irlantiin. Uusi koti löytyi sattumusten kautta kylästä nimeltä **Burtonport**, jokseenkin tasan Irlannin vasemmasta yläkulmasta, syvältä Donegalista.

Eteviä muusikkoja kun olivat, löytyi myös töitä, ensi neuvottelulla 50 keikkaa ja sitten lisää. Silloin elettiin tämän vuosituhannen ensi hetkiä ja Irlannilla meni kovaa. Sitten huikean nopea talouskasvu päättyi kuin seinään. Jotakin kertoo sekin, että vielä vuosituhannen alussa Burtonportissa oli 600 hyvinvoivaa asukasta ja seitsemän hyvinvoivaa pubia. Leipä tuli muun muassa merestä: rapuja ja ostereita ja vaikka mitä. Sitten kaikki pysähtyi.

- Se oli melkoinen muutos. Kaikki hiljensi. Ihmisillä oli uudet talot ja hienot autot ja kalastusveneet, ja velkaa tietysti, mutta markkinat vain loppuivat. Suomalaisella irkkubändillä ei ollut paljon toivoa niissä oloissa, Lasse kertoo.

Matka vei ensin Limerickiin ja sitten Suomeen. Kun sitten Suomeen iski lama, lähdettiin pariaksi vuodeksi Saksaan ja sitten taas Suomeen. Musiikinteko on toki jatkunut ja jatkuu yhä, keikkoja on yhä myös Suomen ulkopuolella.

Ants in the Pants aloitti pari vuosikymmentä sitten aika lailla traditionaalisella irlantilaismusiikilla, mutta vuosien mittaan

ohjelmistoon on tullut mukaan uunituoreita irkkuklassikoita ja myös amerikkalaista countryä, jota tarttui nuotteihin jo Irlannissa.

Tätä ja paljon muuta on siis luvassa Virgin Oilissa 15.9. Lasse vihjaa, mutta kieläytyy olemasta täsmällinen: niinkin voi käydä, että duossa on monta soittajaa.

DANCE THE IRISH WAY

Greenlights Irish Dance Crew is a Helsinki based dance group. Our dance group has been founded back in 2008 and we are celebrating our 10th anniversary this year. The dance group is very international, we have members from Ireland, Finland, Russia, France, and Estonia.

We are united by our love towards Irish dance. Greenlights Irish Dance Crew is a volunteer project with a goal to promote Irish dance and music in Finland. We are very happy to be a part of the Irish Festival of Finland for the fourth time! Come to Virgin Oil and see us dance!

Irlantilainen tanssiryhmä Suomessa olisi jo itsessään kiitettävän kansainvälinen. Greenlight-ryhmään kuuluu kuitenkin peräti viiden maan kansalaisia.

Irkkujamit - Irish Session

Suomen vanhimmat irkkujamit jatkuvat taas Suomen vanhimmassa irkkupubissa - jo vuodesta 1981. Soitto alkaa klo 19.00.

Joka keskiviikko 5. syyskuuta alkaen juhannukseen 2019 asti!

Every Wednesday starting on Sept. 5th until Midsummer 2019!

O'Malley's Irish Bar, Helsinki

Legendaarinen The Dubliners Suomeen

Irlantilaisen kansanmusiikin mestariyhtye The Dubliners saapuu konsertoimaan Suomeen marraskuussa. Tämä kymmeniä albumeja julkaissut ja yli 50 vuotta maailmaa kiertänyt yhtye käyttää nykyisin nimeä **The Dublin Legends**, ja se nähdään Savoy-teatterissa, Helsingissä perjantaina 2.11. Liput maksavat alkaen 59,50 euroa, ja niiden myynti on jo alkanut Menolipussa ja Ticketmasterissa.

THE BYWAYMEN AT SEMIFINAL, TAVASTIA

Come to see and hear the outlaw band on 27th of September!

The Irish festival in Finland this year will be taking a little detour from our usual music Genre in our concert. We will be highlighting country music for one of our festival nights, which when you think of it, is very much influenced by Irish music. So maybe, it's not that much of a detour after all.

We are delighted to have the **Bywaymen**, an Irish, Finnish, Dutch, Scottish Outlaw Country band, who are based in Finland, play on **Thursday, the 27th of September, at Semi-Final**, Tavastia club, Starting at 8pm.

The Bywaymen are named in honour of the Highwaymen, who the band admire greatly. They will be performing lots of the Highwaymen's songs on the night, as well as their own. One of their own songs - **The Tough Can't Always Get It Their Own Way** - has been attracting some of Ireland's top Irish Country artists, who have expressed a wish to record it.

The Bywaymen are made up of **Malcolm Fay**, ex Boolabus lead singer, **Jukka Jylli**, ex Kingston Wall and Boolabus, **Max Van Der Kamp**, ex Boola-

bus, **Jim Irving**, ex Smoke Jackets and **John Lawson**, ex Boolabus. There will also be guests on the Night, with **Colm Mc Oireachtaigh**, ex Boolabus and **Phil Carr**. Other guests, yet to be confirmed, will also perform on the night. Some dancers might also pop along to do some country style dancing.

The band has played at some festivals already and have had excellent reviews. Plans are in progress for the Band to tour Ireland next year.

Semi Final is a great little intimate venue, which holds about 120 punters. The tickets cost 5.50 euro pre booking and are on sale now. Tickets on the Night will cost 7 euro.

You can listen to The Tough Can't Al-

The Bywaymen, tähtinä Tavastian Semifinal-areenalla 27.9. klo 20 alkaen.

ways Get It Their Own Way on the Bywaymen Facebook Page.

So If you have a soft spot for any kind of Country music and want to have an enjoyable and informal night of Craic, come along! You are more than welcome.

SOTAA VASTAAN SÄVELIN

The Green Fields of France (Eric Bogle)

Well, how do you do, Private Willie McBride,
Do you mind if I sit here down by your graveside?
And rest for awhile in the warm summer sun,
I've been walking all day and I'm nearly done.
And I see by your gravestone you were only 19
When you joined the glorious fallen in 1916.
Well, I hope you died quick and I hope you died clean
Or, Willie McBride, was it slow and obscene?
Did they beat the drum slowly, did they sound the fife lowly?
Did the rifles fire o'er ye as they lowered you down?
Did the bugles sing 'The Last Post' in chorus?
Did the pipes play 'The Flowers of the Forest'?

And did you leave a wife or a sweetheart behind?
In some faithful heart is your memory enshrined?
And, though you died back in 1916,
To that loyal heart are you always 19?
Or are you a stranger without even a name,
Forever enshrined behind some glass pane,
In an old photograph, torn and tattered and stained,
And fading to yellow in a brown leather frame?
Did they beat...

RANSKAN VIHREÄT NIITYT (Eric Bogle / suom. sanat Kalevi Toosi)

Kas, sotamies Willie McBride, päivää vaan,
kai hautasi vierelle istahtaa saan
ja auringon lämmössä voin levähtää?
Koko päivän oon kulkenut, nyt väsyttää.
Olit yhdeksäntoista, hautakivestä nään,
vuonna kuustoista koittaessa matkasi päin.
Kai kuolosi siisti oli ja nopea,
vai oliko se hidas ja kammottava?
Verkkaan lyötiinkö rumpuun, hiljaa huilutko soivat,
kera kunnialaukaustenkin sinut hautaan he toivat?
Ja torvet soittiko viime fanfaaria,
säkkipillitkö "Metsän kukkia"?

Jäikö jälkeesi vaimo tai rakkahin,
ja kun vuonna kuustoista sinä jo kuolitkin,
sydän vaaliiko muistoas uskollinen,
aina yhdeksäntoista ootko muistoissa sen?
Vai oletko nimetön sekä unohdettu,
lasin alle kehyksiin asetettu
hahmo valokuvan likaisen ja repeytyneen,
aivan kellertäväksi jo haalistuneen.
Verkkaan lyötiinkö rumpuun,...

Well, the sun's shining now on these green fields of France;
The warm wind blows gently and the red poppies dance.
The trenches have vanished long under the the plow;
No gas and no barbed wire, no guns firing now.
But here in this graveyard it's still No Man's Land
The countless white crosses in mute witness stand
To man's blind indifference to his fellow man
And a whole generation who were butchered and downed.
Did they beat...

And I can't help but wonder now Willie McBride,
Do all those who lie here know why they died?
Did you really believe them when they told you "The Cause"?
Did you really believe that this war would end wars?
The suffering, the sorrow, the glory, the shame,
The killing and dying, it was all done in vain,
For Willie McBride, it all happened again,
And again, and again, and again, and again.
Did they beat...

Viherniityillä Ranskan päivä paistaa nyt saa,
tuuli unikon kukkia taas tanssittaa.
Juoksuhaudat on aurat jo pois peittäneet,
piikkilangat, myrkykaasu, rumputuli kadonneet.
Mutta haudoilla täällä on Ei-kenenkään-maa,
ristirivistöt myykinä vain todistaa,
miten ihminen piittaamattomuudessaan
kokonaisen sukupolven pystyy murhaamaan.
Verkkaan lyötiinkö rumpuun,...

Voi, nuori Willie, tietääkö nämä vainajat,
minkä puolesta henkensä he antoivat?
Ja uskoitko todellakin, kun kerrottiin,
että sodalla loppumaan sodat saataisiin?
Suru, kärsimys, sankarillisuus, häpeä,
tappaminen ja kuolema oli hyödytöntä,
sillä kaikki se toistunut on uudelleen,
yhä uudelleen, yhä uudelleen.
Verkkaan lyötiinkö rumpuun,...

Ranskan vihreät niityt on jatkoa Kalevi Toosin ansiokkaille laulukäännöksille.

RANSKAN VIHREÄT NIITYT (The Green Fields of France)

Ranskan vihreiltä niityiltä ovat ensimmäisen maailmansodan piikkilangat ja juoksuhaudat hävinneet, mutta Sommen ja Verdunin taisteluissa kuolleiden hautarivistöt ovat mykkiä todisteita sodan mielettömyydestä.

Skotlantilais-australialaisen Eric Boglen "No Man's Land" (a.k.a "The Green Fields of France", a.k.a. "Willie McBride") on vaikuttava sodanvastainen laulu. Bogle on tehnyt toisenkin tunnetun sodanvastaisen laulun, "And the Band Played Walzing Mathilda". Molemmat laulut on tehty 1970-luvulla.

Eric Bogle (s. 1944, muuttanut Australiaan 1969) oli Vietnamin sodan vastustaja, mutta hän sijoitti kuitenkin sodanvastaiset laulunsa 1. maailmansodan tapahtumiin. "And the Band Played Walzing Mathilda" kertoo australialaisten ja uusseelantilaisten sotilaiden traagisista kokemuksista Gallipolin taistelussa Turkissa. "No Man's Land" -laulun taustana on Boglen vierailu 1976 Flanderissa ja Pohjois-Ranskassa 1. maailmansodan taisteluiden hautausmailla.

"No Man's Land" tunnetaan maailmalla ja erityisesti Irlannissa paremmin nimellä "The Green Fields of France", koska sen nimisenä laulun otti ohjelmistoonsa irlantilainen The Fureys & Davey Arthur -yhtye. Siitä tulikin yksi yhtyeen suurimmista menestyskappaleista.

Bogle sanoo halunneensa antaa laulun sotilaalle irlantilaisen nimen vastustaakseen Britanniaassa 1970-luvulla laajalle levinnyttä irlantilaisvastaista mielialaa. Commonwealth War Graves Commissionin rekisterin 1,7 miljoonan nimen joukosta löytyy kymmenen sotamies William McBridea. Kolme heistä kuoli 1916, kaksi oli irlantilaisesta rykmentistä, toinen heistä 19-vuotias.

Laulun kertosäkeessä mainittu kappale "The Flowers of the Forest" (Metsän kukat) on vanha skotlantilainen, vuonna 1513 Skotlannin ja Englannin armeijoiden välillä käydyn Floddenin taistelun muistoksi tehty valituslaulu. Kadonneet 'metsän kukat', joiden häviämistä valituslaulussa surraan, ovat taistelussa kuolleita nuoria miehiä.

Eric Bogle on tehnyt paljon muitakin kuin sodanvastaisia lauluja. Mm. The Dubliners -yhtyeen ohjelmistossa oli Boglen laulut "Now I'm Easy" ja "Leaving Nancy".

ROLF JOHANSSON

MINKÄ PUOLESTA

SODIT?

Kansallisuusaate on varsin nuori ilmiö, ehkä parisataavuotias. Aikaisemmin oli varsin tavallista sotia siinä armeijassa, joka maksoi parhaiten - tai johon oli tullut myydyksi.

Vuonna 1610 Englannin ja Ruotsin kuninkaat **Jaakko I** ja **Kaarle IX** sopivat historiallisesta yhteistyöstä, jonka mukaan Ruotsi hankkisi armeijaansa entisiä pohjoisirlantilaisia kapinallisia. Sopimuksen tekee erikoiseksi se, että värvättävät sotilaat olivat Englannin protestanttista hallitsijaa vastaan kapinoineita katolisia ja heidän tehtävänään olisi protestanttisen Ruotsin armeijassa sotia katolisia puolalaisia ja silloin vielä jossakin määrin toimineen Pyhän Saksalais-Roomalaisen Keisarikunnan joukkoja vastaan. Keisarikunta ei ollut niinkään valtio, vaan löyhä tiukasti katolisten ruhtinaskuntien liitto.

Irlantilaisten värväyksen taustalla olivat Euroopassa tapahtuneet poliittiset ja uskonnolliset mullistukset. Protestantismi oli noussut varteenotettavaksi haastajaksi roomalaiskatoliselle uskonnolle. Ruotsi oli kääntynyt luterilaisuuteen olkoonkin että puolalainen prinssi **Sigismund**, **Kustaa Vaasan** pojanpoika, kävi sotaa setäänsä, kuningasvallan anastanutta **Kaarle IX**:a vastaan. Pohjolassa valta oli siirtymässä Hansaliiton, Novgorodin ja Saksalaisen ritarikunnan käsistä nouseville kansallisvaltioille Ruotsille, Tanskalle, Puolalle ja Venäjälle.

Irlannissa taas niin sanottu seitsenvuotinen sota - jota kävivät keskenään Eng-

lannin kuningashuone ja Ulsterin maakuntien katoliset klaanijohtajat - oli Kinsalen taistelun 1601 myötä päättynyt edellisen voit-

toon. Sotaa seurasi klaanijohtajien näyttävä lähtö Irlannista Manner-Eurooppaan. Tapahtuma tunnetaan nimellä *The Flight of the Earls*.

Lontoon hallitus näki Irlantiin jääneet sotilasjoukkioit turvallisuuksuhkana. Hallitus yritti ratkaista asian asuttamalla Ulsterin maakuntaan lojaaleja protestantteja katolisten sijaan. Samalla tarjoutui mahdollisuus myydä kapinalliset irlantilaiset sotilaisiksi ulkomaille. Englannin kanssa liittoa tavoitteleva Ruotsi oli sopivasti tarjolla.

RUOTSI NOUSEVA SOTILASMAHTI

Ruotsin sotavoimat - jotka muutama vuosikymmen myöhemmin näyttäsivät voimansa koko Eurooppaa ravistelleessa 30-vuotisessa sodassa - koostuivat kansallisista ja värväytyistä osastoista. Kansallisessa osastossa oli ruotsalaisia ja suomalaisia sotilaita, värvätyt taas saksalaisia, balttilaisia ja muualtakin tulleet palkkasotureita. Käytyjen sotien takia Ruotsi tarvitsi lisää miehiä, ja irlantilaiset kelpaisivat oikein hyvin.

Käytännön värvästyössä Englannin hallinto käytti kapteeneiksi (captains) kutsuttuja luotettuja englantilaisia ja irlantilaisia ammattisotilaita, joilla oli suhteita merenkävijöihin ja armeijaan. Tarkoitus oli, että värvätyt kuljetettaisiin 200-300 miehen ryhmissä laivoissa ranta-kaupungeista Derrystä ja Carlingfordista Ruotsiin tai Suomeen tai niiden hallitsemiin Baltian satamiin. Matkan aikana tehtäisiin pysähdys englantilaisessa tai skotlantilaisessa satamassa.

Korvaukseksi värvätty saisi 20 shillinkiä (s) vaatetusta varten, 5 penceä päivässä ruokaan, 10 s kuljetuksiin ja 10 s aseiden ja muiden tarvikkeiden hankkimiseen.

Kesällä 1610 ensimmäinen erä värvättyjä irlantilaisia ja skotlantilaisia lähti eversti **George Bingleyn** johdolla kohti pohjoista. Sotilaita oli noin 200. Laiva pääsi päämääräänsä. Samana vuonna lähti muitakin laivoja matkaan kovin vaihtelevin kohtaloin. Kaksi laivaa jäi satamaan myrskyn takia. Carlingfordissa yhden laivan miehistö teki kapinan, valtasi laivan ja karkasi. Toinen vastava yritys päättyi huonosti, paikallinen sotaväki kukisti kapinan ja rankaisi johtajia asianmukaisesti eli heidät hirtettiin. Newcastlelessa huomattiin, että mukaan värvätyistä sotilaista 80 oli naisia! Perillepäässeet kohtasivat uusia ongelmia. Ruotsin joukoissa Venäjällä Puolaa vastaan sotivat irlantilaiset kärsivät nälästä ja vilusta. Suhteet paikallisiin venäläisiin eivät aina olleet kunnossa. Esimerkiksi rintamalta 1610 karannut irlantilaisyksikkö joutui paikallisten käsiin ja surmattiin.

PALKKASOTURIEN TIET

Talvella 1612 noin 300 skotlantilaista ja irlantilaista sotilasta kenraali **Jacob de la Gardien** prikaatista palautettiin Venäjältä Suomeen. Heidän palkkojaan ei ollut maksettu. Irlantilaiset vapautettiin palveluksesta. Jokunen jäi Suomeen, valtaosa otti pestin muista armeijoista, esimerkiksi Tanskasta tai Espanjasta.

Irlantilaisia pidettiin kovina taisteilijoina, mutta myös vakaumuksellisia, jopa fanaattisina katolisina. Viranomaisten mielestä suuria riskejä olivat valesotilai-

na joukkoihin ujuttautuneet jesuiitat, jotka kehottivat sotilaita tilaisuuden tullen vaihtamaan puolta. Katolinen kirkko tuomitsi tietysti omiensa taistelemisen kerettiläisten puolella.

Kaarle IX tuhahtikin kerran:
- Välttääkää irlantilaisten värväämistä. Heidä vaivaa *pontifica religion* (eli paavinusko).

Vuosien mittaan irlantilaisten värväykset vähenivät, kunnes **Kustaa II Adolf** lopetti ne 1631 kokonaan. Irlantilaisia palkkasotureita nähtiin vielä pitkään muun muassa Espanjan, Itävallan ja Yhdysvaltain armeijoissa. Venäjälläkin oli irlantilaisia: tsaari

nen merkityksensä?

Tutkijoiden **Steve Murdochin** ja **Alexia Grosjeanin** mukaan irlantilaisten määrä oli loppujen lopuksi aika pieni. Lisäksi he olivat pääasiassa roomalaiskatolisia, jotka olisivat mieluummin taistelleet protestanttisia isäntiä vastaan, ei heidän puolestaan. Heidän panoksensa ei ollutkaan paras mahdollinen ja Ruotsin kannalta jopa turhauttava, Murdoch ja Grosjean toteavat. (The Irish Sword 96).

Pietari Suuren johtava kenraali oli irlantilainen **Peter Lacy**.

Viranomaistietojen mukaan noin 6 000 irlantilaista palveli Ruotsissa vuosina 1610-13. Nykytutkimuksen mukaan heitä oli kuitenkin vähemmän, mutta silti 1 500 - 2 000. Mikä oli heidän sotilaalli-

Delaney's löytyy vaivatta, torilta kellotornin ohi vasemmalta ja vähän lisää vasemmalle.

BELGIA - IRLANTI 0-1

Kyse ei ole jalkapallosta, ei edes sinne päin. Kyse on, jos mahdollista, jostakin vielä tärkeämmästä, oluesta ja olutkulttuurista.

Belgia on olutmaa, sitä ei käy kiistäminen, itse asiassa yksi maailman parhaisista. Oluita on kymmeniä erilaisia, panimoita reilut 200, oluttupia joka nurkalla. Nykyisin belgialaiset juovat suunnilleen 80 litraa olutta per henki, vuodessa. Se on itse asiassa aika vähän, suunnilleen puoli pullollista päivässä. Sata vuotta sitten olutta meni kolminkertainen määrä.

Toisaalta se on aika paljon, sillä mukaan on laskettu lapset ja vanhukset ja raivoraittiit ja muut puolikuntoiset - ja kun muistaa, että Belgian oluenpanijat eivät prosenteissa säästele. Kohtaamiseni Gulden Draak -nimisen oluen kanssa on iki-muistoinen, mutta siitä joskus toiste.

Belgiassa on siis hienoja oluita, trap-pisteja ja muita isojen ihmisten oluita ja niiden rinnalla tuikitavallisia lagereita ja tuikitavattomia hedelmä- ja marjaoluita. Vaikka sekoitus kuulostaa arveluttavalta hyviä ne ovat, vadelmainen framboise, persikkainen peche ja etenkin kaikkien janoisten jälkiruokailijoiden ystävä, kirsikkainen krieg.

Belgian kauneimpia kaupunkeja on Brugge, tunnettu kanavistaan ja ennen muuta keskiaikaisessa asussaan säilyneestä keskustastaan - ja erinomaisista oluistaan. Paikka on kerrassaan hurmaa-

va. Se on suunnilleen saman kokoinen kuin Cork, mutta Corkissa ei ole tietävästi ainuttakaan belgialaista olutravinto-laa. Bruggessa on sen sijaan aito ja oikea irkkupubi, Delaney's ja suunnilleen kaupungin parhaalla paikalla, kellotornista vasemmalle ja nurkan taakse.

Sitä pyörittää irlantilainen Steven, on pyörittänyt pian kymmenen vuotta. Delaney's on irlantilaisten omistama, ihan oikea pubi oluineen, siidereineen ja muine juomineen - ja tietysti televisioi-neen, joista voi mustan juomansa kanssa katsella kuinka toiset urheilevat. Tämä ot-telu: Ireland one, Belgium nil.

Tarjonta ei lopu, ei juomien eikä jalkapallon. Ruokalistakin on vaikuttava Tekijä tervehtii peilissä.

Irlantilainen Steven on Delaney's-pubin isäntä. Pubikin on aito irlantilainen, mutta kaupunkilainen, tyylikäs. Irlannin maaseudulla ollaan vaatimattomampia.

RIVERDANCE AT THE BAR

As chance would have it, I was sitting in a little bar a few days ago.

I had come in out of the scorching heat to get some shade and to quench my thirst, after a long walk up to the shops, for a loaf of bread and a packet of, what passes for, tea in this country.

I thought to have a beer but when the barman, **Big Tom**, inquired "What was my poison?" I replied "**Lonkero**" - the gin long drink was invented by the Finns for the '52 Olympics and I thought, it might give me some energy. This time of day was too sticky for beer. The bar was dark and shady and easy on the eyes, after the bright sunshine and 35c heatwave outside, with it's relative cool (room temperature).

"Hot," said Big Tom, "we'll be telling our children and grandchildren about this summer, and you know, they won't believe us." He disappeared down the cellar door to change a barrel or something and left me to "Hold the fort."

All was quiet here in Big Tom's and it seemed we were a million miles away from the big dusty city although we were only a spit away from the **Parliament** and a stones throw from **Kiasma**. I sipped at my 'Lonkero' and enjoyed the bitter refreshment of the lemony taste and the coolness of the few ice-cubes that floated at the brim.

A flash of sunlight drew my eye towards the door and a small man in an oversized **HIFK** ice-hockey t-shirt came tumbling and made his way forlornly towards the bar. He wore a big straw hat, that made him look like a South American Banana grower. (Jess, the things people put on their heads on a hot summers day!)

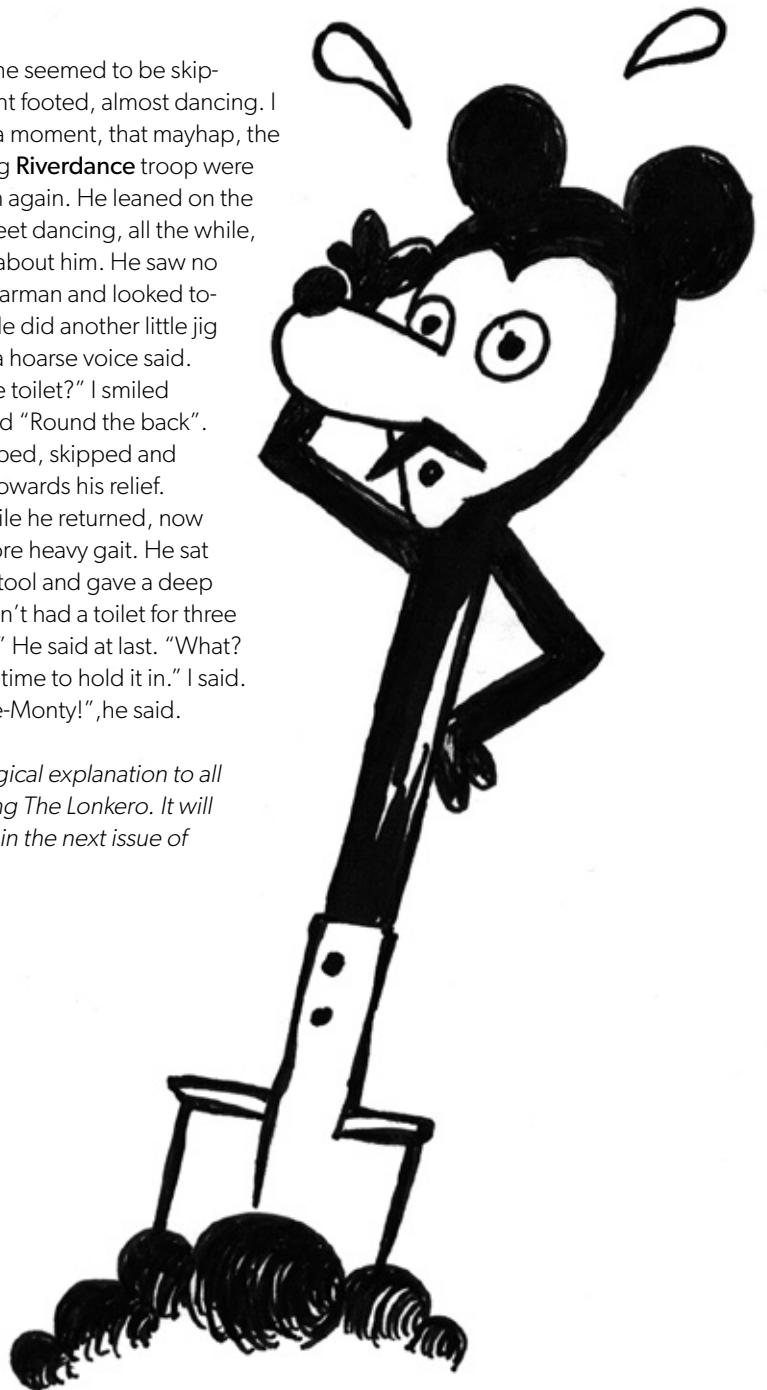
As he moved to the bar, over the

stone floor, he seemed to be skipping and light footed, almost dancing. I thought for a moment, that mayhap, the never-ending **Riverdance** troop were back in town again. He leaned on the bar-top his feet dancing, all the while, and looked about him. He saw no sign of the barman and looked towards me. He did another little jig and then in a hoarse voice said. "Where's the toilet?" I smiled and indicated "Round the back". And he hopped, skipped and danced off towards his relief.

After a while he returned, now with a far more heavy gait. He sat down on a stool and gave a deep sigh..."Haven't had a toilet for three weeks now!" He said at last. "What? That's a long time to hold it in." I said.

"It's the Re-Monty!", he said.

There is a logical explanation to all this, including The Lonkero. It will be revealed in the next issue of Shamrock.

BLOOMSDAY KESKELLÄMME

Bloomsday Helsingissä, parhaimmillaan O'Malley'sin suojissa. Joyceen uppoutuneita Brendan Humphreys ja Frank Boyle.

Kesäkuun 16. päivä on merkittävä päivä, joka vuosi. Sinä päivänä, alun perin vuonna 1904, tapahtuu **James Joycen** romaani **Odysseus (Ulysses)**.

Kirjan juonena on juutalaisen ilmoitushankkijan **Leopold Bloomin**, hänen vaimonsa **Mollyn**, kirjailijan alter-egon **Stephen Dedaluksen** ja lukuisten dublinilaisten elämästä tuona päivänä. Kirja on täynnä viitteitä muuhun kirjallisuuteen, jopa siinä määrin, että selitykset

vievät monessa editiossa enemmän tilaa kuin itse teksti.

Suomeksi kirjan ovat kääntäneet **Leevi Lehto** 2012 ja **Pentti Saarikoski** 1964.

Suomi on mukana kirjassa. **Eugen Schauman** ampui kenraalikuvernööri **Nikolai Bobrikovin** Helsingissä samana päivänä, tietämättä Leopold Bloomista tai James Joycesta yhtään mitään. Joyce mainitsee kuitenkin attentaatin

kirjassaan.

Bloomsdaytä juhlitaan Dublinissa, mutta myös muualla maailmassa.

Finnish-Irish Society on järjestänyt Bloomsday-tapahtumia vuodesta 1992 lähtien lähes joka vuosi.

Tänä vuonna Bloomsday järjestettiin perinteisesti O'Malley's Irish Barissa, 16. kesäkuuta tietysti. Kohtauksia kirjasta esittivät irlantilaiset Frank Boyle ja Brendan Humphries.

SALON IRKKUFESTARI KASVAA MALTILLISESTI

Salo Irish Festivaali 7.-9.3.2019

Salo Irish Festivaali tuo rennot irkkurytmit Saloon jälleen ensi maaliskuussa. Neljättä kertaa järjestettävä tapahtuma (7.-9.3.2019) ajoittuu totutusti St. Patrick's Dayn tuntumaan.

Festari kasvaa maltillisesti. Rakenteilla on viime kevään tapaan kolmipäiväinen tapahtuma, mutta musiikisessioita tarjotaan tällä kertaa yhdeksän – viimeksi niitä oli seitsemän. Sessioissa soittaa viisi kotimaista orkesteria, joten yhtyeiden määrä kasvaa yhdellä.

Järjestäjien perustavoitteet ovat ennaltaan: Tuotetaan Saloon iloisia päiviä ja positiivista virettä. Viedään irkkumusiikkia monenlaisiin ympäristöihin ja pidetään pääsylippujen hinnat alhaisina.

Päätaphtumaan kokoonnutaan taas Kulttuuritalo Kivaan. Kivan pääkonsertissa soittaa kaksi kokoonpanoa. Jameja järjestetään kahtena iltana. Uutta on se, että kummatkin jamit käynnistyvät vieraillevien yhtyeiden konserteilla.

Festivaalin tuottaa Finnish-Irish

Society ry:n Salon osasto. Tapahtumaa tukee Salon kaupunki ja toistakymmentä paikallista yritystä.

KIRJALLISUUSILTA!

Tervetuloa kuuntelemaan ja keskustelemaan!
Kirjailija **Leena-Kaisa Laakso** kertoo kirjansa
Tämän maailman reunalla taustoista ja
tämän hetken irlantilaisesta kirjallisuudesta.

14.9. klo 17.00 O'Malley's

FINNISH-IRISH SOCIETY RY

Puustellinrinne 3 A 8, 00410 Helsinki
Y 0797582-0
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
info@finnish-irish.fi | www.finnish-irish.fi

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä

Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29, 40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10, 70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7, 90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1, 26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Salo

Pj./Chair: Arto Pasio
Portimonkatu 8 A12, 24100 Salo
Puh./Tel. 044 217 8689

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7, 33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Veli-Matti Kauppinen
Allaistenkatu 19, 20460 TURKU
Puh./Tel. 0400 715 786
velluk73@gmail.com
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA / THE BOARD

Puheenjohtaja/Chairperson

Otso Nykänen

Varapuheenjohtaja/Vice-chairman

Paula Uitto

Rahastonhoitaja/Finances

Kari Liinakoski

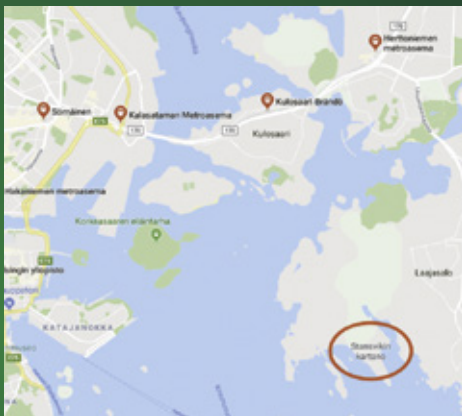
Sihteeri/Secretary

Satu Wakkola

Jäsenet/Members

Eero Aro, Heli Gäsman, Leo Hesanto,
Matti Sovijärvi, Tarja Väyrynen

KUTSU STANSVIKIIN

Meillä on ilo kutsua seuramme jäsenet yhteiselle piknikille
lauantaina 1.9.2018 klo 14 alkaen.

Kokoonnumme Helsingin Stansvikin Vanhakylään,
meren ja grillin äärelle.

Seura tarjoaa grillattavaa ja juomaa sekä yllätysohjelmaa.

Ilmoittaudu ma 27.8.2018 mennessä seuran facebookissa,
niin saat tarkemmat ohjeet tapahtumaan.

SOITTOAIKA LAUANTAISIN 21-23

~ ~ ~

1.9. DUO KAIKKONEN & LIEKKALA

**5.9. IRISH JAM SESSION EVERY
WEDNESDAY!**

8.9. WHALE AND THE VILLAGE

15.9. PEKKA LEINO

22.9. SLOWMAN TRICKERY

29.9. THE SLING DUO

6.10. "SHAKEN NOT STIRRED"

13.10. BEN & GARY

20.10. THE MUNSONS

27.10. O'JESS